

únor 2004

Ludmila Jandová

grafička, malířka, ilustrátorka

3. 8. 1938 narozena v Osíku u Litomyšle

1956–1958 SPŠ sklářská, Železný Brod

1959–65 AVU Praha, malba, profesor Vladimír Silovský

grafika, profesor Vojtěch Tittelbach

1965 hlavní cena Akademie

1965–1966 čestný rok na AVU

1967–1970 aspirantské studium na AVU

1967–1968 asistentka profesora Vojtěcha Tittelbacha

Vystavuje od roku 1967, samostatně od roku 1971,

vyznamenání „pro ecclesia et pontifice“ – papež Jan Pavel II.

20. 10. 2008 zemřela v Osíku

kontakt: Mgr. A. Martin Janda, , architekt a galerista

adresa: Osík 371 / 569 67 Osík

mobil: 604 203 145

e-mail: martin.janda@lit.cz

www.whitegallery.cz

www.galerie-sumperk.cz

www.ceskegalerie.cz

Z cyklu Člověk a lidé - omezené prostory, suchá jehla, papír, 49,7 x 57,5 cm, 1973

LUDMILA JANDOVÁ

V POSPOLITOSTI

4. 8. – 29. 8. 2021

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK

ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 4. SRPNA V 18.00 HODIN

OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN

NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

**S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLOMOUCKÉHO KRAJE**

Z cyklu Prosby, suchá jehla, papír, 58 x 41,5 cm, 1975

Z cyklu Prosby, suchá jehla, papír, 33,8 x 49,2 cm, 1972

*Z cyklu Kresby na podtisku, barevný tisk z mačkaného plechu, kresba fixem, papír,
31 x 24 cm, 1981–2*

*Z cyklu Kresby na podtisku, barevný tisk z mačkaného plechu, kresba barevnými křídami, papír,
36 x 23,5 cm, 1981–2*

Téma pospolitosti a jeho významu v ohroženém společenství lidí, zvířat a vůbec celé přírody bylo trvalým motivem veškeré výpovědi paní Ludmily Jandové, a to v obojím směru vzájemného křížení: v tíhnutí vzhůru ke světlu, u ní výrazně k Bohu, i k zemi v její plné šíři a tíže života v jeho pomíjivosti, a přece právě proto v ryzí kráse daru všeho bytí. Dokonalý archiv White Gallery v Osíku u Lito-myšle, záslužné dílo dvou architektů, Jiřího Krejčíka a autorčina syna, dokončené a zprovozněné v roce 2010, je jádrem jedinečného výstavního prostoru. Ten je tak i ochranným pláštěm, pod kterým Martin matčinu práci postupně uspořádává. Počet jejích obrazů, kreseb, grafík a ilustrací přesahuje možnosti každé, natož zdejší komorní výstavy, a může být jenom nahlédnutím ve výběru podle zvoleného okruhu.

S výjimkou studia, následného působení na pražské Akademii a polistopadových cest po Evropě, na Kavkaz nebo do Izraele, prožila paní Ludmila jí vyměřený čas sedmdesáti let v ústraní svého „Petrkova“. V Osíku se narodila a zůstala mu věrná. Podobně jako básník a grafik Bohuslav Reynek, její duchovní vzor, zvolila samotu v přímém dotyku s přírodou a ruch města jí nechyběl. Z odstupu viděla ostřeji a to důležité čerpala z knihy Země, z pramene všeho poznání. Pracovala v cyklických proměnách motivů se společným názvem. Byly to příběhy lidí a krajiny domova, obrazy zraňovaných snů, bolestných ztrát i nadějí a nových začátků. Zpočátku zemitější, později ve zkratce náznaků a jemných tkání. Ve vymezení prostoru pro křídla nebo pro události, dopisy, modlitby, prosby a vzkazy. Často ve výmluvných podobenstvích, ať v uhrančivě temné vizi Krysaře nebo k nebi toužebně vztyčených žebříků. Vedle ryzí formy jsou i duchovní očistou.

Na Akademii jsme se nepotkávali, přestože v době našeho studia pokračovala čestným rokem s následnou aspiranturou a odešla z ní jen o rok dřív. Co ji od nás oddělovalo, byla odloučenost ateliéru grafiky, vzdáleného od hlavní budovy. Proto si na ni vzpomínám jen mlhavě. Výstava je tak i pro mne zpětným hlubším seznámením s jejím bohatým a přesvědčivým odkazem.

Miroslav Koval

Z cyklu Přírodniny, barevný tisk z mačkaného plechu, papír, 15,5 x 18,6 cm, 1980

*Matka Tě zrodila světlu.
Musíš je mít rádo.
Nebudeš-li je mít rádo,
tma Tě pohltí.*

Ludmila Jandová, 1970